

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHEORGHÎĂ, NICULINA

**Redobândirea potențialului creator: ghid practic de psihologie
cuantică** / Niculina Gheorghîță - Brașov: Holisterapia, 2025

Conține bibliografie

ISBN 978-606-95919-5-6

159.9

Niculina Gheorghîță

Redobândirea potențialului creator

Ghid practic de psihologie cuantică

Copyright © 2025, Niculina GHEORGHÎĂ

Toate drepturile sunt rezervate. Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă, în orice formă sau prin orice mijloace, fără permisiunea scrisă a autorului.

 editura
Holisterapia[®]
Brașov, 2025

Este posibil să pară dificil drumul creației, dar este singurul care aduce liniștea.

Cartea pe care o țineți în mâini este cel mai valoros ghid pentru a crea, pentru a ne ajuta să trecem de la dorințe, la soluții sau intenții conștiente. Toți vrem ceva, vrem să fim bine, bogați, fericiți, sănătoși, dar nu facem nimic în acest sens.

Citiți și aplicați, uitați-vă cu ochii sufletului, studiați-vă cu atenție. Abia când vom înțelege cu toții că cea mai importantă persoană din viața fiecăruia suntem noi înșine și că ne putem crea, pas cu pas, gând cu gând, realitatea, abia atunci începe activitatea complexă de creație.

Minunata doamnă psiholog Niculina Gheorghită ne oferă acest ghid de navigare printre gânduri, imagini, sentimente și emoții care, practic, formează lumea pe care o vedem, și care poate fi schimbată în bine, în foarte bine.

Citiți și povestiți și altora – este despre un astăzi mai liniștit și un mâine împlinit.

Jurnalist Radio și TV,
Liana-Mariana Stanciu Georgescu

Cuprins

Introducere.....	11
Capitolul 1: Puterea creatorului conștient	13
Capitolul 2: Ceea ce este Imprimat va fi exprimat	37
Capitolul 3: Transformarea dialogului interior	53
Capitolul 4: Rugăciunea și efectele ei	89
Capitolul 5: Minte creatoare	101
Capitolul 6: Integrarea emoțiilor și deschiderea spre nou ...	113
Bibliografie	121

„Omul deține puterea cerului și a pământului”, Neville Goddard

În această afirmație, cerul este simbolizat prin mintea sa subconștientă, iar pământul – prin mintea sa conștientă.

Omul se poate manifesta având ambele dimensiuni active.

1.1. Dimensiunile minții umane

Mintea umană operează cu 3 dimensiuni ale percepției.

1. Mintea conștientă;
2. Mintea subconștientă;
3. Mintea inconștientă.

Mintea conștientă înseamnă conștientizarea existenței interioare și a celei exterioare. Această conștientizare se bazează pe cele cinci simțuri și pe accesul conștient la memorie și la experiența anterioară.

La nivel conștient, simțim evenimentele din jur, interacțiunile cu ceilalți, stimulii senzoriali care trebuie procesați pentru supraviețuire și evenimentele care au loc chiar în clipa de față, adică în prezent.

Mintea conștientă este personală și selectivă. Ea este mintea efectelor din mintea profundă, adică subconștientă.

Ea generează idei și le impregnează în mintea subconștientă. Prin această impregnare, se naște realitatea înconjurătoare.

Mintea subconștientă este impersonală și neselectivă. Utilizează ceea ce are impregnat în ea de mintea conștientă. De aceea, este și mintea cauzelor realității. Este mintea care receptează ideile generate de mintea conștientă și le dă formă și expresie în lumea reală.

Ea nu poate genera idei, însă le acceptă pe cele pe care mintea conștientă le consideră adevărate – imprimate prin repetiție verbală și acțională și emoții pozitive.

Repetând disciplina minții și vizualizările, intrăm într-o stare de flux, de absorbție completă în activitatea noastră interioară. Trăirea profundă a emoțiilor pozitive dobândite fie prin experiențe reale, fie prin imaginație sau vizualizare, ne învață subconștientul să asocieze intențiile urmărite de noi cu sistemele de recompensă ale organismului.

În această stare, sentimentul conștiinței de sine – a personalității limitate – este redus și putem transcende convingerile limitative ale obiceiurilor mentale, căutând

îndrumare de la resursele noastre profunde, cum ar fi capacitatea de focusare și creațiile imaginației.

Magia constă în faptul că, în timp ce ne vedem de activitățile de zi cu zi, subconștientul continuă să proceseze ceea ce i-am imprimat prin imaginație și prin emoțiile pozitive asociate, și să se conecteze cu intenția noastră interioară, fără să ne gândim conștient la ea.

De asemenea, mintea subconștientă este sursa intuiției noastre, a orientării interioare, a creativității și a capacității noastre de adaptare. Subconștientul maximizează confluența dintre atenție și oportunitate.

Astfel, putem spune că „*ceea ce subconștientul caută, mintea conștientă găsește*” - James R. Doty.

Mintea inconștientă este mintea liniei de sânge și a programelor imprimate din gena strămoșilor.

Cu ajutorul acestor minți, prin puterea de a-și imagina și de a simți, și prin libertatea de a alege ideile pe care dorește să le dezvolte, omul își poate crea cu adevărat realitatea și oricând își poate schimba gândurile, prin puterea voinței, a imaginației și a credinței.

1.2. Conștiința umană

Prin stare de conștiință înțelegem toate lucrurile în care credem și pe care le considerăm adevărate. Atunci când mintea noastră acceptă o idee, ea se poate materializa.

Tot ceea ce trăim noi depinde de nivelul de acceptare, adică de starea de spirit cu care ne identificăm. De aici,

putem deduce că lucrurile care ni se întâmplă depind doar de noi înșine, adică de starea de spirit din perspectiva căreia privim lumea. Și, cum știm că avem libera alegere ca drept suprem, fiecare dintre noi face alegerile, pentru că altfel nu s-ar putea manifesta în realitatea noastră. Facem aceste alegeri conștient, atunci când suntem conectați corp-minte-spirit, sau inconștient, atunci când aceste instanțe sunt separate prin diverse dureri emoționale, iluzii sau percepții eronate.

Pentru a reuși să creăm conștient, este necesar să activăm vizualizarea. Astfel, să vedem viitorul prezent în imaginația noastră din starea de existență pură, nu doar prin gând, ci gândind din perspectiva dorinței deja împlinite. Prin vizualizare, noi simțim starea dorinței împlinite inclusiv la nivel de senzații în corp. Când am ajuns să simțim în corpul fizic, înseamnă că acel nivel de conștiință este acceptat și materializarea a ceea ce dorim se va împlini rapid.

Reperul faptului că am acceptat ca o dorință să facă parte din realitatea noastră este dat de simțirea senzațiilor din corp ca fiind reale.

Astfel, gândirea din perspectiva destinației finale reprezintă primul principiu creator.

Ne putem construi lumea exterioară pornind de la un tipar pe care îl dorim cu adevărat.

Este un drept înăscut, căruia îi corespunde o stare de conștiință adecvată. Noi, ca oameni, suntem aici să aducem cerul să rodească pământul. Adică ceea ce avem în

imaginație (cerul) să ajungă în concret, în lumea reală, materială (pământul). Și, astfel, împlinim o afirmație: „*așa cum este în cer, așa este și pe pământ*”.

1.3. Resursele interioare ale creatorului conștient

Fiecare dintre noi ne-am născut având în arhetipul nostru programul de creator. În timp, prin experiențele din viață, ne-am ancorat doar în lumea fizică exterioară și ne-am separat de acest potențial.

Cu alte cuvinte, fiecare avem toate resursele pentru a crea realitatea în această dimensiune, astfel încât să experimentăm și să integrăm emoțiile umane posibile.

Acum vă voi expune detaliat resursele interioare necesare pentru a putea crea conștient.

1.3.1. Cunoașterea

Cunoașterea este ingredientul cel mai important pentru a putea avea opțiuni în ceea ce privește calitatea vieții noastre și pentru a discerne ce îți dorești în sensul creării unei intenții care duce la creșterea și dezvoltarea noastră în acest plan al concretului.

Pentru ceea ce ne dorim, găsim informațiile atunci când ne întrebăm, adică în momentul în care le căutăm. Ele sunt peste tot, dar ne focalizăm pe ele numai atunci când reușim să liniștim noianul de gânduri și să ne focalizăm atenția asupra unor anumite subiecte, pentru care ne punem anumite întrebări, referitoare la subiectele de interes.

După ce am accesat informațiile căutate și le aplicăm în viața de zi cu zi o perioadă de timp, până se înregistrează la nivel cerebral, fiind apoi trăite ca adevăr propriu, acele informații vor deveni cunoaștere și, astfel, vorbim despre atitudini care vin din interior spre exterior ca ceva firesc.

Așadar, cunoștințele devin cunoaștere prin trăire și experimentare.

Nimeni nu poate trăi în locul nostru o stare sau un fenomen interior. Trăirea va duce la creșterea de neuroni noi (baby neuroni) și tot trăirea, experimentarea, va face posibilă crearea de rețele neuronale noi, conform frecvenței trăirii.

După ce am realizat această distincție, înțelegem că, din perspectivele de mai sus, cunoașterea are două fațete: „cunoașterea de Sine” și „cunoașterea lumii înconjurătoare”.

A te cunoaște pe tine este o condiție esențială în capacitatea de a discerne ceea ce vrei cu adevărat.

Partea cea mai grea în cunoașterea de sine este perioada marcată de educația pe care am primit-o în cei șapte ani de acasă. Aici e greul pentru a reuși să ne cunoaștem și pentru a vedea dacă ceea ce s-a imprimat în mintea noastră subconștientă este în concordanță cu ființa noastră divină sau nu. Prin cunoașterea de sine, faci distincția între ceea ce ai și ceea ce este în concordanță cu dorințele și cerințele tale interne de la Sine, adică din potențialul Divin, și ceea ce nu este în concordanță cu sinele tău divin.

De ce am spus că aici este greul? Deoarece noi, în acea perioadă, am preluat de la cei din jur (familia de bază,

grădiniță) totul – de la comportamente, atitudini, mod de a soluționa problemele, mod de gândire etc. Acestea s-au implementat, în creierul nostru liber ca niște programe în calculator, au devenit obișnuințe, au intrat în mintea subconștientă și acum sunt ca o a doua natură a noastră.

În copilăria mică ni s-a implementat scenariul de viață, cum să ne comportăm, cum să relaționăm etc. De aceea, nu știm prea bine dacă unele atitudini sunt ale noastre și le alegem noi sau vin ca urmare a informațiilor din programare?

O modalitate ușoară de a discerne sau de a te ajuta să vezi dacă ceea ce vrei, dorești, este benefic pentru tine sau nu constă în următoarea formă de autoanaliză, prin întrebări de genul:

- „Vreau eu cu adevărat să fac asta?”
- „Fac eu asta pentru mine sau pentru a demonstra cuiva cât de important/ă și special/ă sunt?”
- „Ceea ce vreau să fac îmi aduce plus-valoare sau nu?”
- „Pe ce dimensiune a vieții mă împlinește?”
- „Făcând asta, trăiesc bucuria, pacea și liniștea sau îmi aduce noi griji, stres și agitație?”

Această autoanaliză te ajută să devii conștient și responsabil, atât spre a vedea dacă evoluezi sau te împlinești prin acea acțiune, cât și spre ce te îndrepti atunci când decizi într-un sens sau altul.

Creierul nostru este instrumentul care captează gândurile din fluxurile de conștiință înconjurătoare. Orice